

Karta

öfver

Skafunda Jern-grufva

i

Sköldinge socken, Nyköpings Län

Upprättad dels efter en äldre karta och dels efter mätningar, afslutade den 5te Juni 1886.

af

C. H. Mansson, präst.

Berättigad på grund af Kongl. Kommerse Kollegii resolution af den 27 November 1885.

Jernmalm

Gneis

Pegmatit

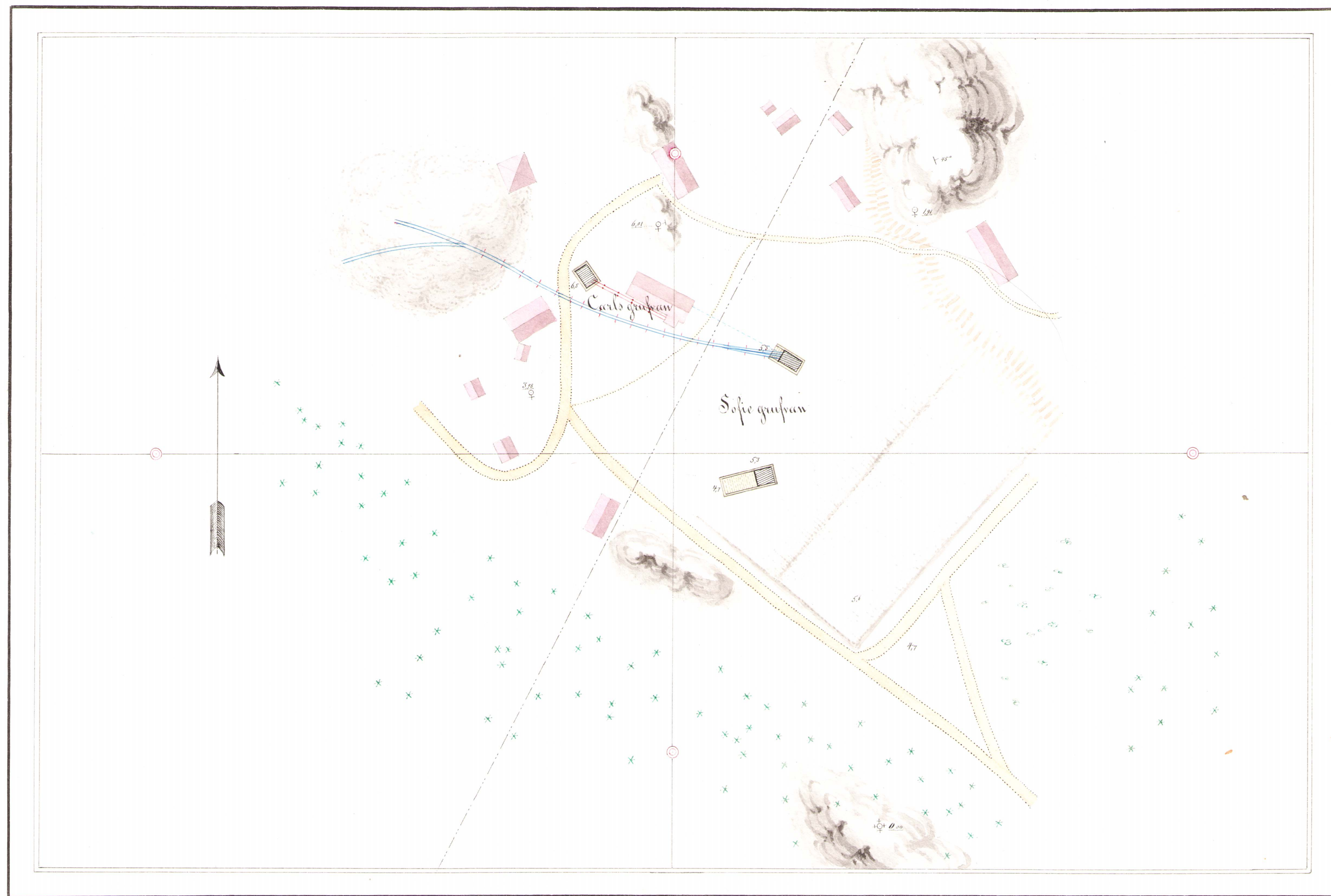
Skala

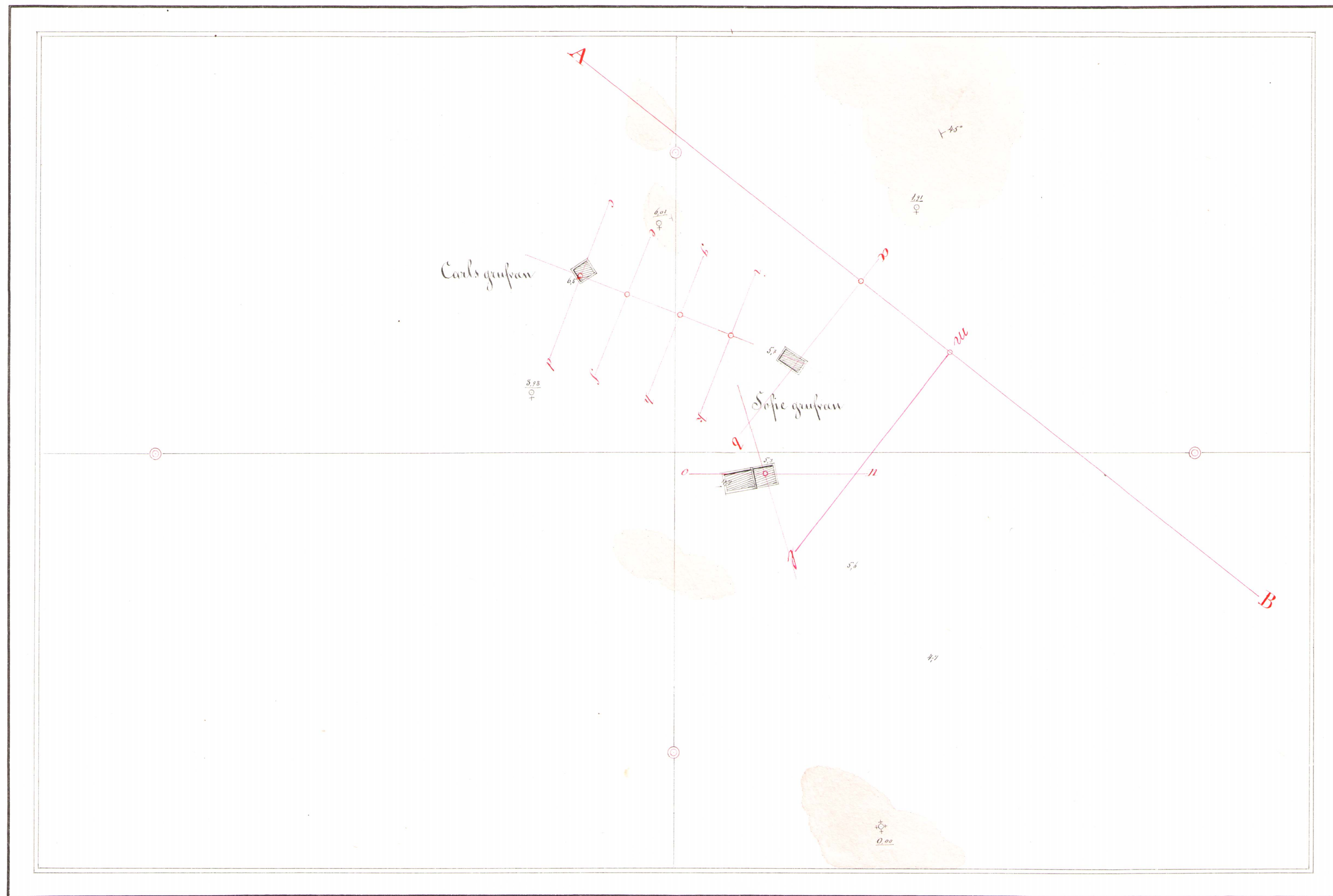
0 10 20 30 40 50 60 70 meter

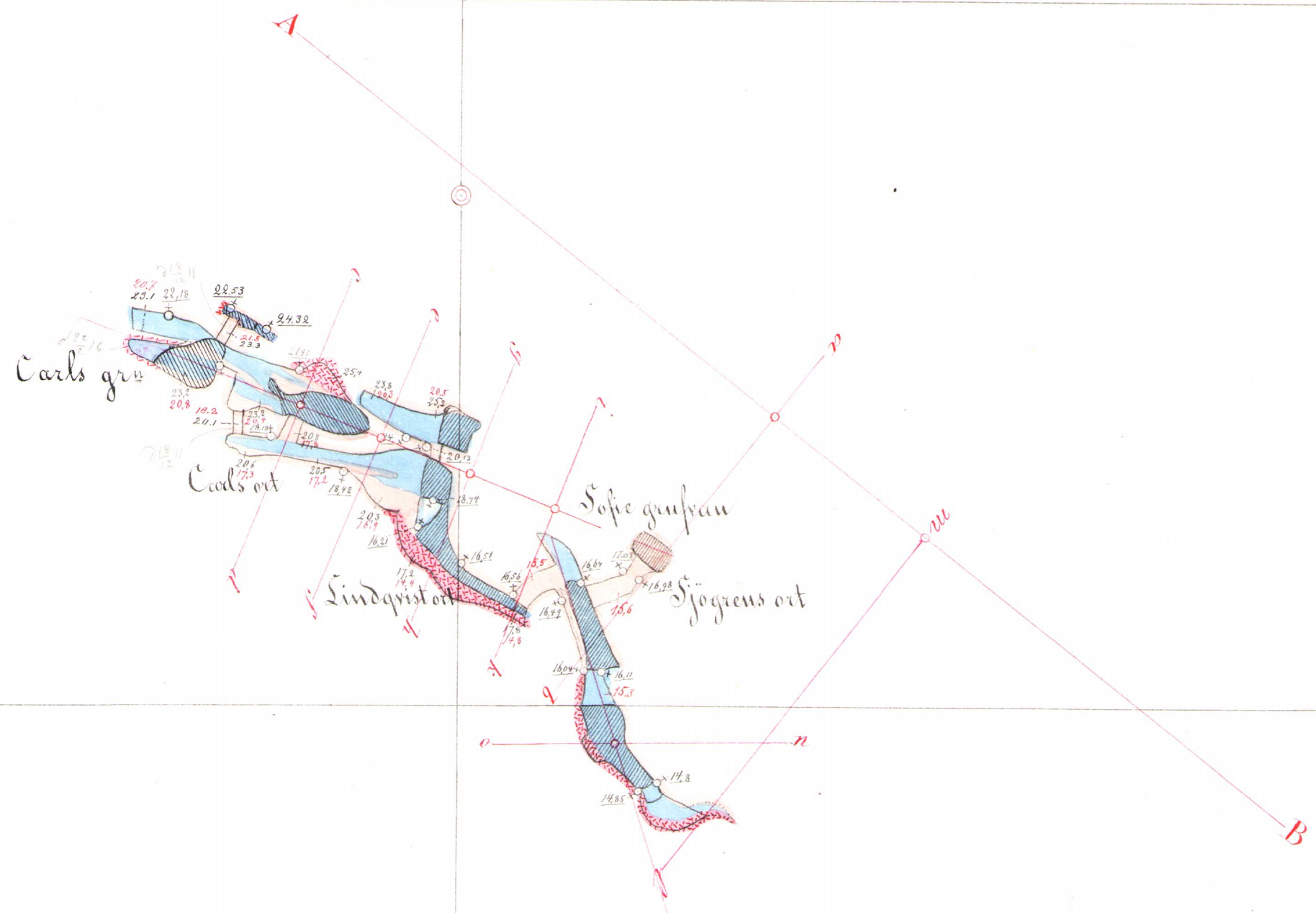
N: 107.

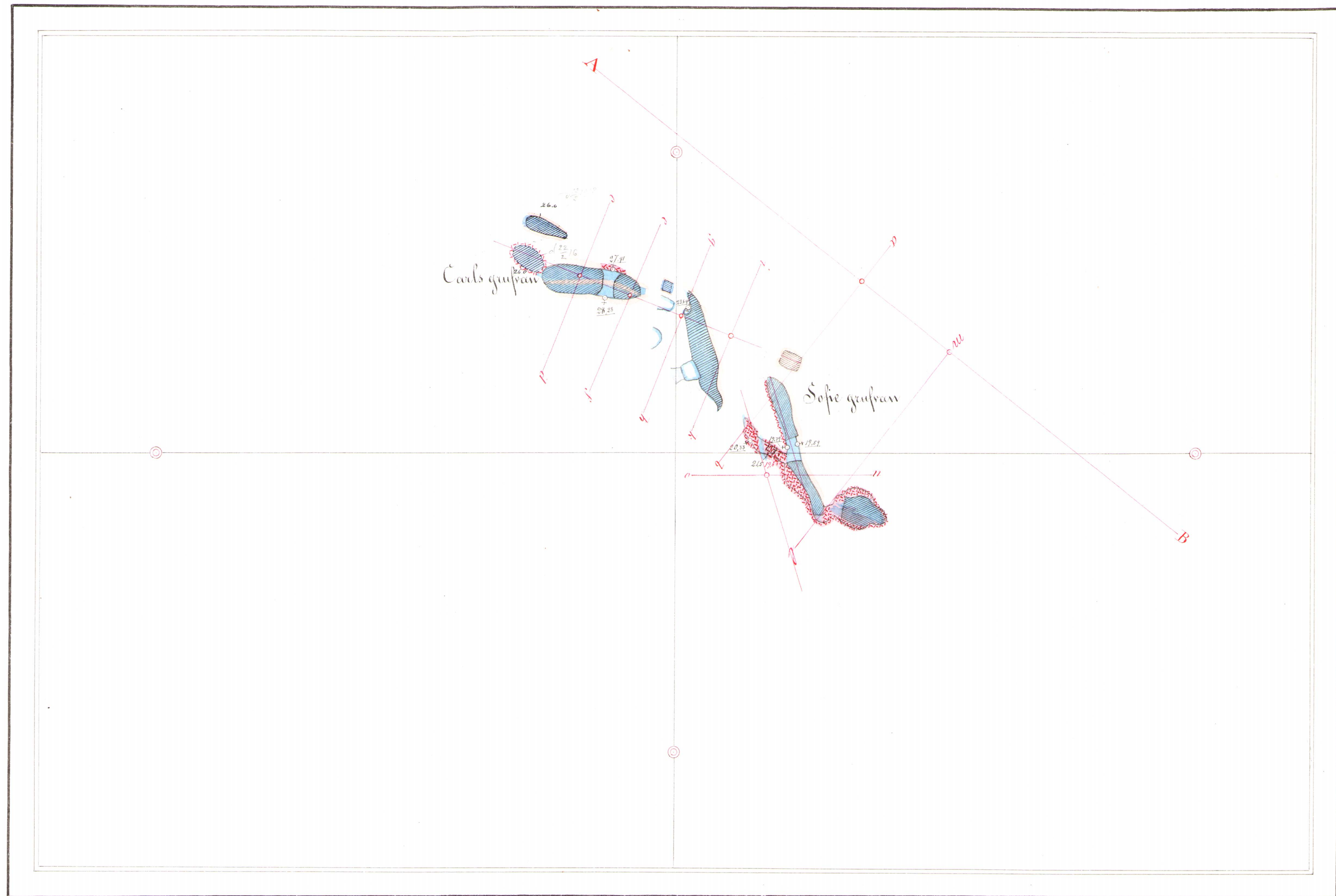
Kompletteringsmätning till denna karta

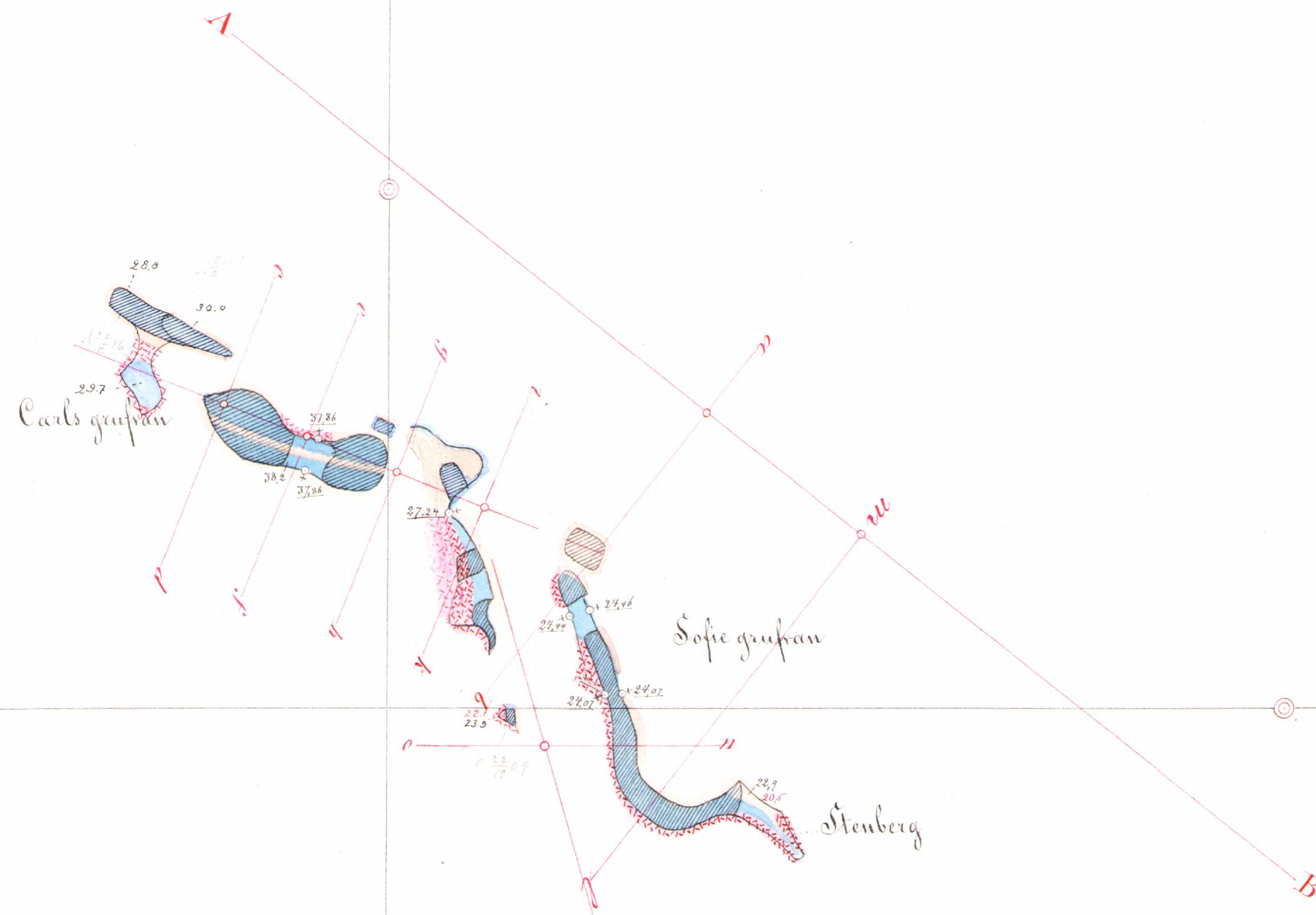
för tiden		Verkställd af	Indlagd i denna karta	
fr. och med till och med			af	den
18 ⁵ / ₈ 86	18 ²³ / ₇ 87	C. H. Mannerstråle	C. H. Mannerstråle	18 ⁵ / ₈ 88.
18 ²³ / ₇ 87	18 ¹⁷ / ₇ 89	C. H. Mannerstråle	C. H. Mannerstråle	18 ⁴ / ₈ 90.
18 ¹⁷ / ₇ 89	18 ¹⁶ / ₇ 91	C. H. Mannerstråle	C. H. Mannerstråle	18 ²⁸ / ₇ 91.
18 ¹⁶ / ₇ 91	18 ¹² / ₇ 92	D ^e	D ^e	18 ¹⁵ / ₈ 92.
18 ¹² / ₇ 92	18 ⁷ / ₇ 93.	D ^e	D ^e	18 ² / ₈ 93.
18 ⁷ / ₇ 93	18 ¹⁰ / ₈ 94	D ^e	D ^e	18 ³ / ₈ 94.
18 ¹⁰ / ₈ 94	18 ¹⁵ / ₇ 95	D ^e	D ^e	18 ¹ / ₈ 95.
18 ¹⁵ / ₇ 95	18 ² / ₈ 96	D ^e	D ^e	18 ¹² / ₈ 96.
18 ² / ₈ 96	18 ²² / ₄ 97	C. J. Asplund	C. J. Asplund	18 ²⁶ / ₁₂ 97.
18 ²² / ₄ 97	18 ² / ₁₁ 98	Hj. Nordqvist	C. H. Mannerstråle	18 ²² / ₁₂ 98.
18 ² / ₁₁ 98	19 ¹³ / ₁₁ 00	E. A. Dufva	D ^e	19 ¹⁰ / ₁₁ 01.
19 ¹³ / ₁₁ 00	19 ²⁶ / ₁₁ 01.	E. A. Dufva	D ^e	19 ¹³ / ₃ 02.
19 ²⁶ / ₁₁ 01	19 ¹³ / ₁₁ 02	E. A. Dufva	D ^e	19 ⁷ / ₈ 03.
19 ¹³ / ₁₁ 02	19 ¹⁷ / ₁₁ 03	D ^e	D ^e	19 ¹⁶ / ₅ 04.
19 ¹⁷ / ₁₁ 03	19 ²⁰ / ₈ 04	D ^e	D ^e	19 ⁶ / ₄ 05.
19 ²⁰ / ₈ 04	19 ²⁰ / ₁₁ 05	E. A. Dufva	Carl Fyggare	19 ² / ₈ 06.
19 ²⁰ / ₁₁ 05	19 ¹⁵ / ₁₁ 06	E. A. Dufva	Carl Fyggare	19 ³⁰ / ₈ 07.
19 ¹⁵ / ₁₁ 06	19 ¹³ / ₁₂ 07	G. E. Larsson	Carl Fyggare	19 ¹⁸ / ₈ 08.
19 ¹³ / ₁₂ 07	19 ²⁰ / ₁₀ 08	G. E. Larsson	Carl Fyggare	19 ² / ₇ 09.
19 ²⁰ / ₁₁ 08	19 ²² / ₁₂ 09	G. E. Larsson	Carl Fyggare	19 ¹⁷ / ₉ 10.
19 ²² / ₁₂ 09	19 ¹² / ₁₂ 10	G. E. Larsson	Carl Fyggare	19 ²⁰ / ₅ 11.
19 ¹² / ₁₂ 10	19 ¹⁶ / ₁₂ 11	G. E. Larsson	Carl Fyggare	19 ⁶ / ₃ 12.
19 ¹⁶ / ₁₂ 11	19 ¹² / ₁₂ 13	Hj. Eriksson	Carl Fyggare	19 ¹¹ / ₁₁ 13.
19 ¹² / ₁₂ 13	19 ⁶ / ₁₂ 15.	Hj. Eriksson	Carl Fyggare	19 ²⁰ / ₈ 15.
19 ⁶ / ₁₂ 15	19 ²² / ₂ 16	Hj. Eriksson	Carl Fyggare	19 ⁶ / ₈ 16.
19 ²² / ₂ 16	19 ¹² / ₃ 17	Hj. Eriksson	Kolpeterström	19 ² / ₁ 18.

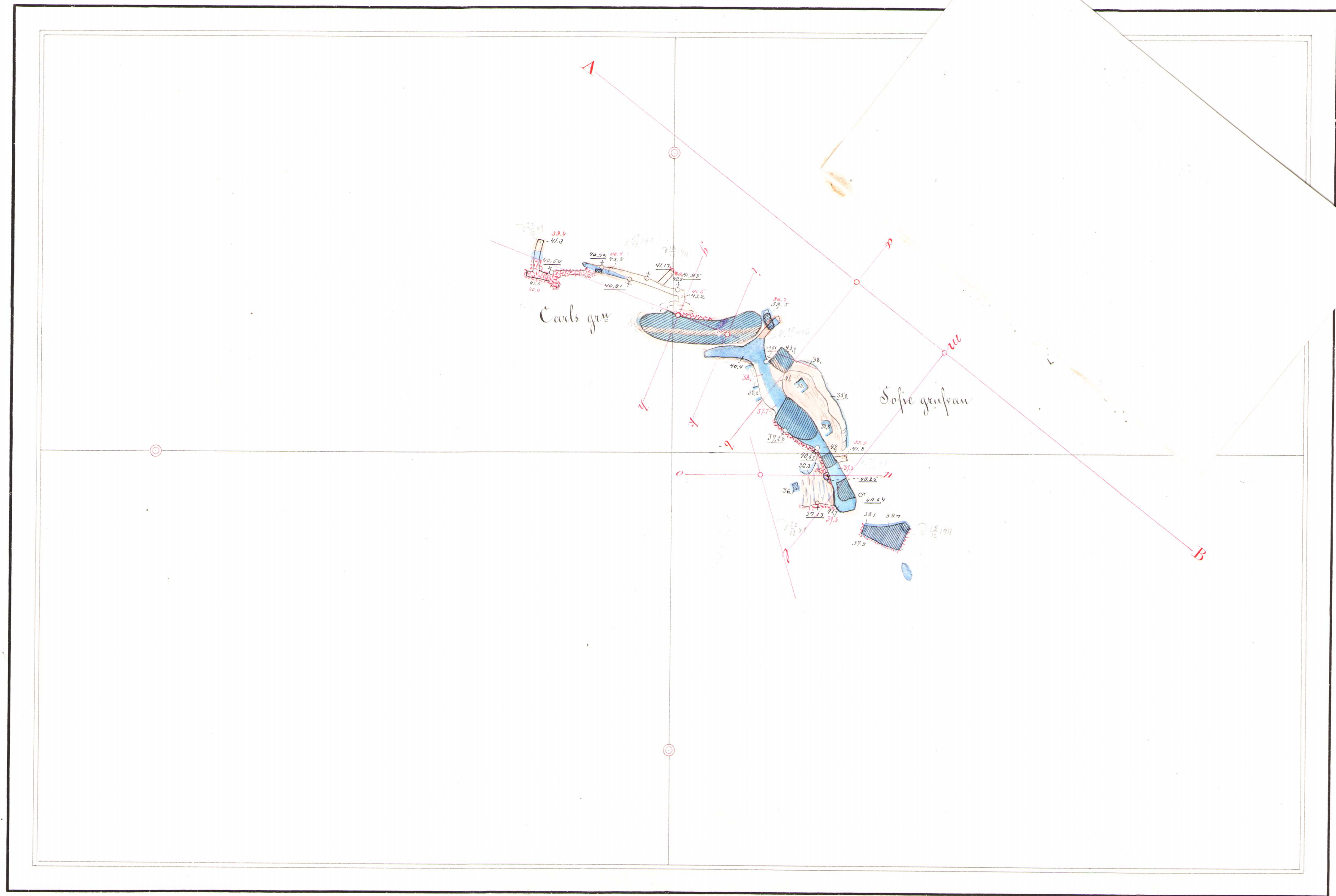

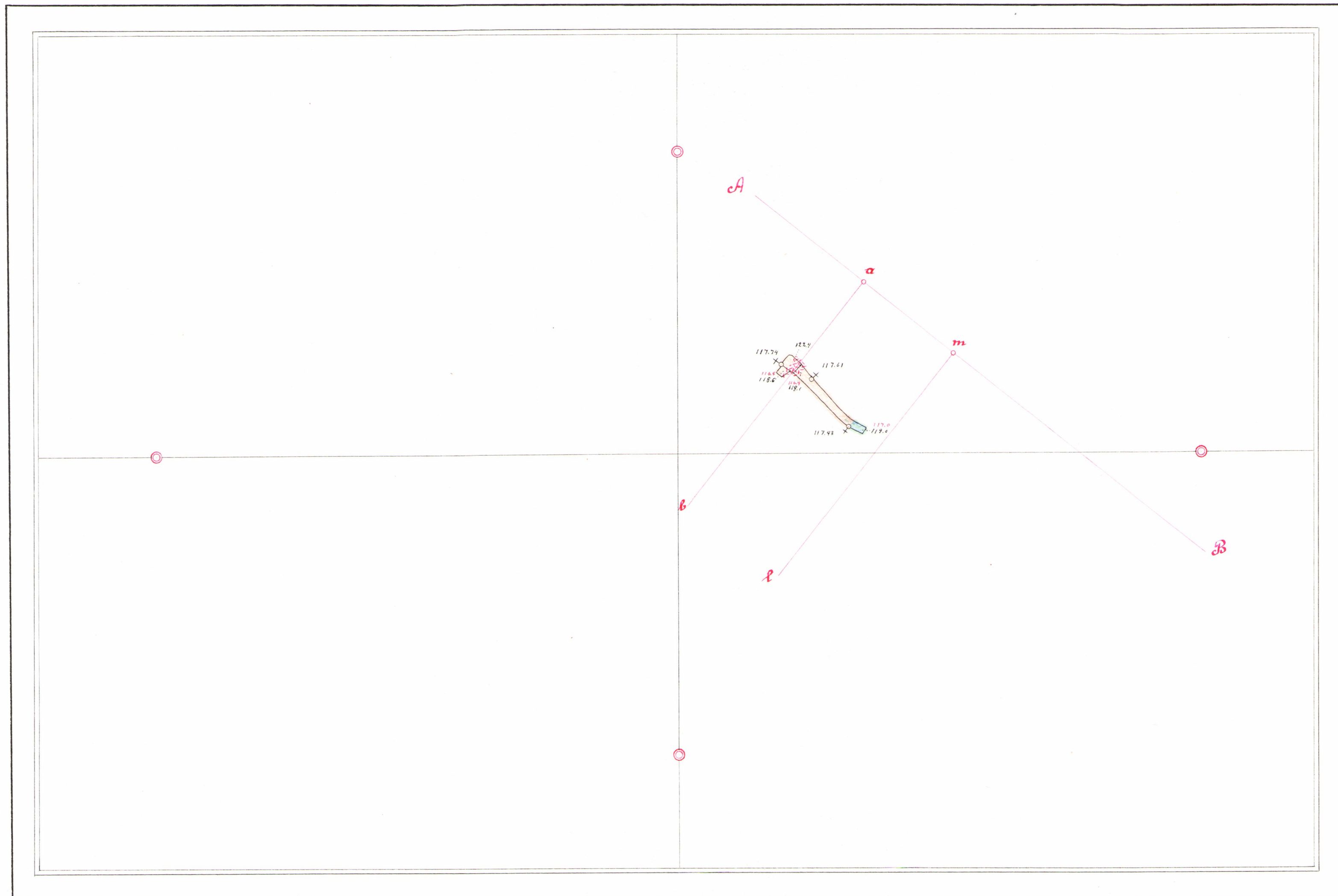

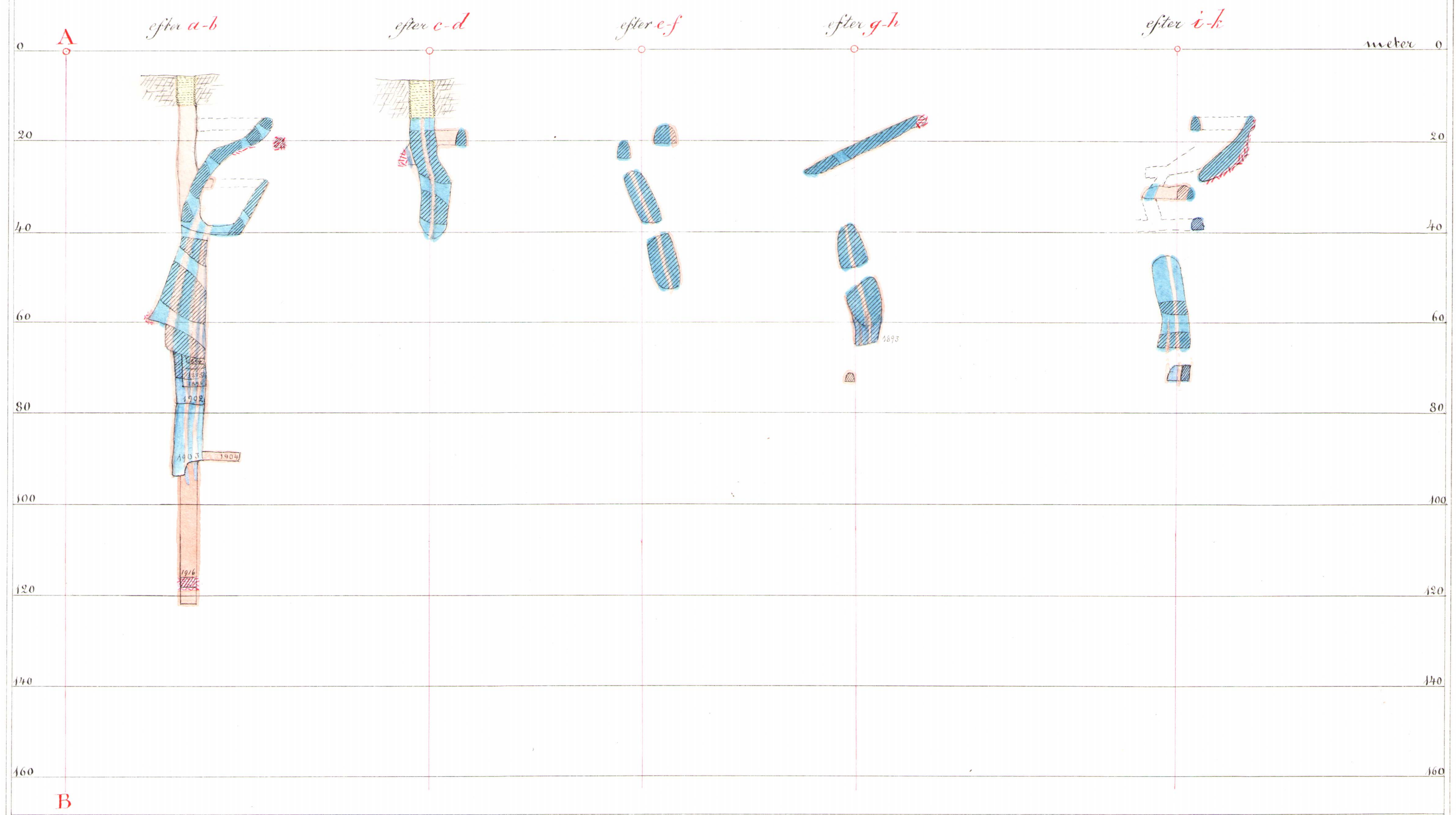

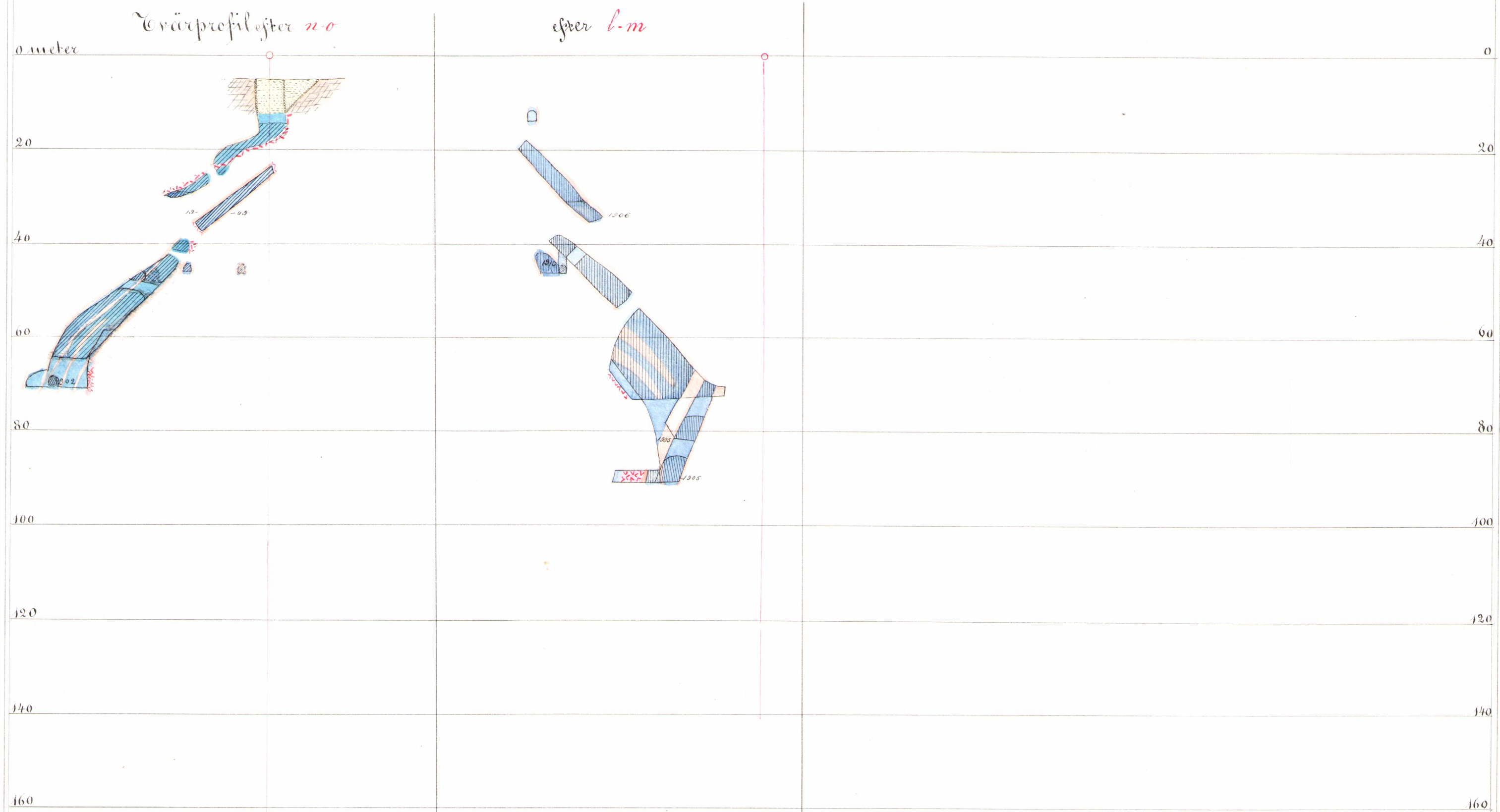

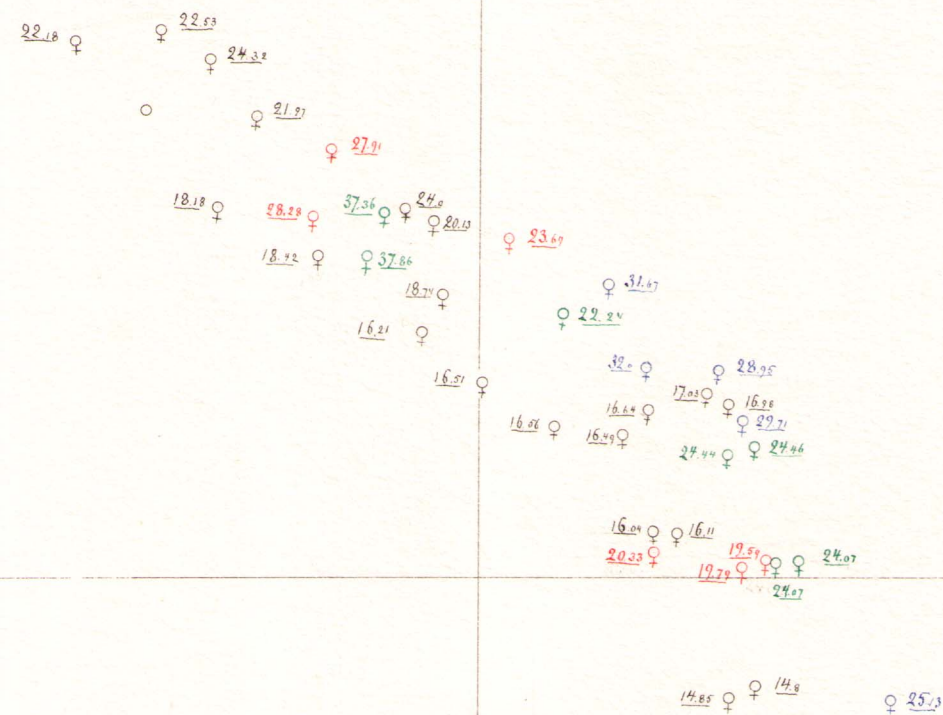

Trärprofiler

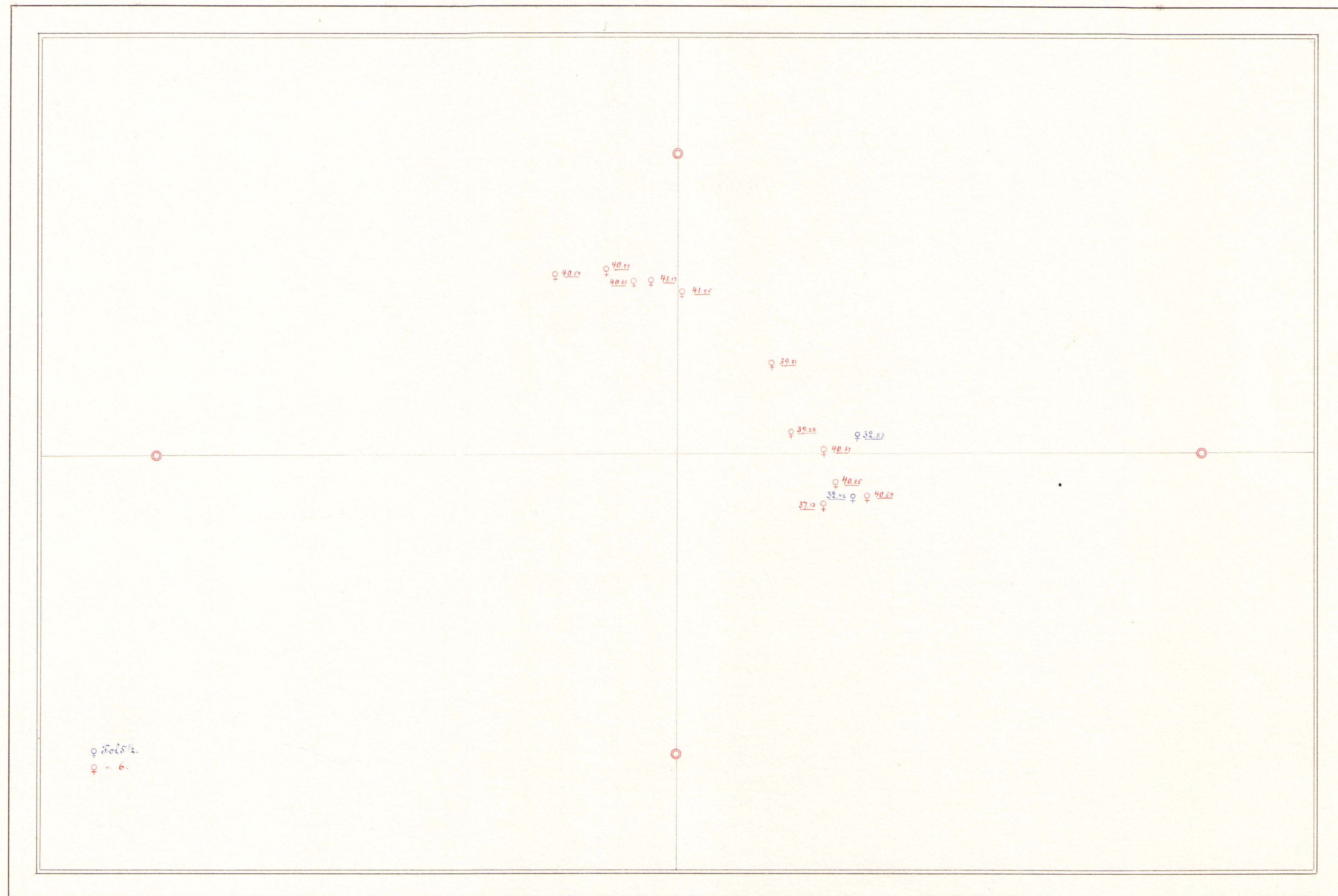

♀ 5. 2.
 ♀ " 3.
 ♀ " 4.
 ♀ " 5.

Märkpunktsblad a.

Märkpunktsblad b.

Utskrift efter en äldre karta af Skögreu

Skalunda järngruva är belägen på Skalunda Gårds ägor i Sköldinge socken, Öppunda härad af Nyköpings Län. Å denna gruva utfärdades mitsedel den 2de juli 1827 för dåvarande ägaren af Högbo Bråk. Den 3 Aug. 1830 lades utmät till gruvan för Riksrådet af Segerströms räkning, som då ägde jordägare- och uppförare-rätten. Med anledning deraf att grufvan, genom försummadhet af allt arbete, blifvit sönd, inmuntades densamma den 30 Septemb. 1842 af Forsjö bråksägare. Grufvan var då den 1842 ännu upptogs utom jordrymningen endast några alnar djup och hade Högbo genom oupphörliga hviloständs erhållande på länge ej arbetat densamma. Denna grufvas ganska vackra malmtillgångar skall från början endast genom Kompassens tillhjälp blifvit upptäckte, då berget ej vid gruföppningen är åtkomligt. Allmänna bergarten på grufvafältet utgöres af en tydlig gneis, som har sin strykning omvänder i N. N. W. - Ö. O. och N. N. Ö. O. med ett fallande stundom i N. O. stundom i S. W. Denna traktens gneis består af svart glimmer, hvit, quartz samt blekröd feldspat till sådana proportioner att de bägge förstnämde ämnena merendels äro öfvervägande, närmast in till grufvan är iöfverhett bergarten feldspatfattig. Små lagarformiga utsöndringar af granit samt groffslagen gneis förekomma oftast på fältet. Grufvan är bruten på ett malmlager, som har sin längdsträckning i N. N. W. - Ö. O., men som mot djupet af grufvan svänger så att den nu varande malmbotten ligger i det närmaste i Ö. W. Malmen stapar något i S. Ö. W. men har dessutom ett fallande i fält i Ö. Ö. riktning, hvarför också vid grufvas tilltagande djup ett schakt fanns behöfligt, både för att lätta uppföringen af berg & vatten, som också för viderverkningens skull. Detta schakt blef äfven våren 1853 utstakadt och påbörjadt. Efter 3de famnars jordrymning fann man fasta hållen bestående af en feldspatfattig quartzrik gneis utan jernmalen. Då anledning finnes till den förmodan att ett malmlager söder om detta schakt finnes, har man efter, afsäkrandet af schaktet i fasta berget till 3 famnars djup, gått in i södra väggen med en ort, hvilken dock ännu ej är tillräckligt djup att man med densamma kunnat träffa någon malen. Tyngdighetens längd utgör ungefär 50 alnar och dess bredd 12, och har den hela tiden hållit sig vid denna storlek, fastän afstämmande och utskilande i bägge ändar, det är naturligt att ej hela denna bredd utgöres af bästa malen, utan är malmen utspädd af gråbergsränder, hvilka merendels utgöres af en groffsladig feldspatklafft med insprängda koru af jernmalen, i sednare fallet ligger då vanligen dessa särskilda beståndsdelar i skilda små ränder, så att någon söfning af jernmalmen ej lärer sig göras; man kan stundom anse denna gråbergsladade malen för en med jernmalmspartiklar impregnerad gneis. Dessa ränder af fattig malen utgöra dock ej största delen af grufvas botten. Emellan norra väggen och midten af grufvan går en rand af 3 fots bredd god malen, en dylik finnes äfven nära södra väggen, emellan dessa ränder af god malen förekommer den sällre och mera bergsladad i Malmen har i både hängande och liggande merendels varit begränsad af en tydlig släppa iöfverhett i hängande eller södra väggen, på en del af norra väggen har en groffsladig feldspatklafft följt, ända uppifrån grufvas öppning, och kvarstår ännu på botten in till denna feldspatklafft har malmen varit sällre, men så väl på östra som västra sidan om densamma har tydlig släppa äfven på denna vägg gränsat in till malmen. Påkladt grufvan på sätt omtaladt är, till hela sin bredd ej hållit ren malen, kan densamma dock anses för mycket gifvande och önskeligt vore att en lika malmtillgång mot djupet följde, hvarpå ännu ingen orsak finnes att tvifla. Omkring 8000 Skt tj. W. malen har alligen i grufvan blifvit bruten och visar sig malmen på hyttan god samt gifver omkring 50% jern.